

Jako první se jí vybavila slepička Kvokalka Kdákavá. Když měla svým pěti kuřátkům rozdělit deset kusů zrní, bývala naprosto bezradná.

„Vida, už mám první žákyni,“ zaradovala se sova. Protože jí při pomýšlení na slepičí potravu vyhládlo, uvařila si čaj z dubového listí, k němu přikusovala ježčí sušenky a začala sestavovat seznam dalších žáků. Ke Kvovalce přibyl Rádojedlík Růžový, prasátko starosty Kozích Bobkovic Huberta Spravedlivého.

„Rádojedlík je pěkně vypasený, sotva chodí, takže tělocvik pro něj pravděpodobně zrovna snadný nebude. A ten nepořádek v Prasečím domečku, jejda,“ usmála se pod vousy sova. „Zato hlasový projev, třeba přednes básniček, by mu mohl jít náramně.“

Spokojené chrochtání, které se z Prasečího domečku pravidelně ozývalo hlavně po jídle, bývalo totiž slyšet na celou vesnici.

Jako třetího chtěla Moudravka oslovit psa místní paní doktorky, jezevčíka Dlouhonosana Podlouhlého. Byl to velký raubiř a zlobivec a sama ho v lásce zrovna neměla. Na druhou stranu ale věděla, že mezi zvířátky v Kozích Bobkovicích je hodně oblíbený.

„Když začne chodit do školy on, mohli by se přidat i další žáci,“ doufala Moudravka.

Čtvrtá v řadě byla kočka paní kadeřnice, Fintilka Krásnoočková. „Ta rozhodně bude vynikat v matematice,“ pomyslela si Moudravka. Vzpomněla si, jak Fintilka onehdy ochotně na kočícím táboře vyjednávala o poslední kousky myši k večeři. Dokázala velmi rychle rozdělit 158 myších ocásků spravedlivě mezi všechny kočky a kocoury. Zajímavé přitom bylo, že právě na ni zbylo ocásků nejvíc.

„U Fintilky ale bude školní docházka dost nejistá. Kočka totiž tráví nejméně jedenáct hodin denně prohlížením se v zrcadle, výběrem šatů a šperků, takže jí na školu už asi moc času nezůstane. Ale uvidíme,“ pomyslela si Moudravka.

